



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cursus Biennalis Studii Canonici, Sive Succincta Et
Methodica Sacrorum Canonum Explanatio**

Engelhard, Johann Martin

Moguntiae, 1700

Titvlvs XXII. De Fidejussoribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63255)

TITVLVS XXII.

De

Fidejussoribus.

QUÆRES 1. Quid sit fidejussio? Respond. Fidejussio est contractus quo quis id quod alius debet, soluturum se promittit, salvo manente principali debito; Hinc fidejussor dicitur, qui alienam obligationem in se suscipit, & fide suâ esse iubet, siue accessorie se obligat. ideoque alius est constitutor, alius mandator, alius expromissor, alius correns debendi & alius fidejussor. constituere enim potest quis tam pro se quàm pro alio non fidejuberè, *secundum personam, inst. de action. mandator suo nomine obligatur* & obligationem principalem præcedit, fidejussor alieno nomine obligatur, & obligationem principalem plerumque sequitur *§. fidejussor. Instit. h. t. expromissor pro alio quidem se obligat, ita tamen ut reum principalem liberet, hinc per expromissionem fit novatio, non per fidejussionem; correns debendi suo nomine & principaliter solutionem promittit, fidejussor pro alio tantum.*

QUÆRES 2. Quinam Fidejuberè possint? Respond. Fidejuberè possunt omnes quicunque possunt obligari, modo specialiter non prohibeantur; uti scæminæ servi, milites; hinc & Clericus pro laico fidejuberè poterit, non obstante, quòd *cap. 1. h. t. & Canon. de quidem. caus. 11. q. 1.* Clericis fidejussionem interdicerè videantur; non enim interdicitur *locis citat.* generaliter quæcunque fidejussio sed nimia levitas & frequentia fidejubendi, ne videlicet earum assiduitate Clerici negotiis sæcularibus nimium immi-

immisceantur, & sic ab officio divino abstrahantur; Gonzalez in cap. 1. h. t. reprobatur tamen fidejussio quæ sit à religioso non impetrato sui superioris Consensu.

QUÆRES 3. Cui obligationi possit accedere fidejussio? Respond. Potest accedere fidejussio ad omnem obligationem, quomodocunque contracta fuerit, abtrahendo etiam, an naturalis sit, an civilis tantum, an ex contractu, vel quasi contractu ex delicto vel quasi delicto oriatur, modo ex hoc non ad pœnam corporalem, sed pecuniariam agatur; neque refert quod obligationi civili tantum, non possit accedere constitutum l. 3. §. 1. ff. de Constit. pecun. quia fidejussio sit per stipulationem Jure Civili inventam; sicut ergo hoc jure inspecto tenet obligatio sic etiam fidejussio; constitutum verò jure prætorio ex naturali æquitate introductum est. quo Jure sicut non tenet civilis obligatio, ita nec constitutum.

QUÆRES 4. Quis sit fidejussionis effectus? Respond. Effectus fidejussionis est obligatio fidejussoris, qui se tamen in majorem quantitatem obligare non potest quam principalis debeat; quod si id fecerit, tenet fidejussio quoad summam concurrentem, cui non obstat quod l. 8. §. illud ff. de fidejussor. Fidejussor in majorem summam se obligans omnino non obligari dicatur; quia lex citata loquitur de casu quo creditor majorem summam stipulatus est a fidejussore, ubi fidejussio non tenet nequidem quoad summam concurrentem, cum faciat sit in duriorem causam loc. cit., non verò de casu quo fidejussor ultro majorem summam promisit, qui enim se obligat ad 100, se obligat etiam ad 50, cum
has

hæc minor summa insit majori. l. 83. §. 3 ff. de V. & quod si plures pro uno simpliciter fidejusserint singuli tenentur in solidum §. si plures insit b. t. l. reos Cod. eodem. adeo ut à quocunque velit creditor, debitum suum exigere possit.

OBJICIES. Mulier fidejubens conveni nequit ob beneficium Senatûs consulti Vellejanum. *Auth. si qua mulier Cod. ad Senat. c. s. Vellei.* ergo fidejussionis effectus non est obligatio. Respond. Conced. anteced. Neg. conseq. quod enim mulier ex fidejussione efficaciter non obligetur, infirmitas nimis muliebris causa est, ob quam leges beneficium hoc indulserunt.

QUÆRES 5. Quænam beneficia competant fidejussori? Respond. Hodie ex rescripto Diocletiani et Hadriani tria fidejussoribus beneficia competunt. Primum vocatur beneficium ordinis sive excussionis, vigore cujus fidejussor non convenitur nisi excusso prius debitore principali *Novell. 4. cap. 1. Authen. presente Cod. b. t.* alterum vocatur beneficium divisionis, ut actio inter eos pro portionibus viribus dividatur. l. 26 ff. de fidejussor. l. 3. Cod. eod. Tertium est beneficium cedentiarum actionum, quo conventus fidejussor petit à creditore cedi sibi actiones l. 17. 36. 65 9 ff. b. t. quæ beneficia non competunt ipso iure sed ope exceptionis tantum. Hinc si quis ante excussionem debitoris principalis, vel pro confidejussoribus scienter solverit non opposita exceptione beneficii sibi competentis, nihil recuperare poterit. l. 49. §. 1. b. t.

QUÆRES 6. Quando & quomodo cessat obligatio fidejussoris? Respond. Obligationem hanc variis modis extinguere, videl. solutione debiti, confu

& confusione actionis, si nimirum creditor debitori succedat vel e contra. Potest etiam quandoque fidejussor debitorem convenire, ut se liberet à fidejussione; quod tunc dignè fit si debitor solutionem nimis diu protrahat *l. 38. ff. mandati*; si principalis bona sua dissipet, *l. cit.* si fidejussor condemnatus sit ad solvendum; & si ita fuerit ab initio conventum.

TITULUS XXIII.

De

Solutionibus.

QUÆRES 1. Quid sit solutio? Respond. Solutio quæ est optimus tollendæ obligationis modus hîc non sumitur strictè, pro naturali præstatione ejus quod debetur, sed latè pro omni & quocunque modo factâ liberatione debiti, quomodo solvisse censetur non tantum qui debitum v. gr. pecuniam numeravit, sed etiam qui compensatione, acceptilatione, transactione, vel novatione ab obligatione est liberatus. Ea hîc veniunt examinanda; à quo solutio facienda sit, cui, quomodo & quis sit solutionis benè factæ effectus. ac proinde.

QUÆRES 2. Quis solvere debeat, ut contracta obligatio cesset? Respond. Solutio ab eo facienda est necessario, qui liberam habet rerum suarum administrationem, & distrahendi licentiam; hinc solutio facta à pupillo, prodigo, furioso, & aliis quibus interdicta est rerum suarum alienatio, non valet, potest enim repeti & vindicari solutum *l. 14. ff. b. t.* Si nimirum adhuc extet, alias si consumptum sit pro soluto habetur. nec interest an ab ipso

Z

debi.